

Debuut Verbeke: tedere en theatrale dialogen

Theater Rail Gourmet door Wunderbaum. Tekst: Annelies Verbeke. Gezien 17/2 Groot Handelsgebouw, Rotterdam. T/m 2/3. Tournee t/m 3/4. Inl. wunderbaum.nl

●●●●○

Door KESTER FRERIKS

Vanaf de zevende verdieping van het Groot Handelsgebouw in Rotterdam is het uitzicht duizelingwekkend: diep beneden rijden treinen, er tegenover staat hoogbouw met schitterlichten. De vier spelers van Wunderbaum brengen *Rail Gourmet* op het podium van de Rotterdamse bioscoopzaal Kriterion, die hier is gevestigd.

Toch speelt *Rail Gourmet*, het theaterdebuut van schrijfster Annelies Verbeke, zich eigenlijk ondergronds af, op de plek onder de sporen van Brussel-Zuid waar de maaltijden voor Thalys en Eurostar worden bereid. De mensen die hier werken dromen van nieuwe levens, van een beter bestaan.

Rail Gourmet is geen afgerond toneelstuk, maar bestaat uit drie scènes die op associatieve wijze met elkaar samenhangen. Er is een woedende monoloog, een knallende huwelijksruzie en een liefdevol, innig-teder slot. Drummer Jens Boutery zorgt voor de muziek; hij kan zijn elektrische gitaar snerpend laten janken en de drums prachtig beroeren.

In de monoloog schrijft Wine Dierickx boze brieven aan haar collega's. Aanvankelijk is ze spannend, sprankelend, kittig. Maar de monoloog is te eentonig, het spel te schreeuwend om te boeien. Dierickx raast langs namen en personages, zonder dat die gezicht krijgen. Wanneer het ruziënde echtpaar op grootse wijze een verbeterde strijd uitvecht, waaronder de liefde toch sluimert, krijgt de tekst van Verbeke meteen meer theatrale intensiteit. Maartje Remmers en Walter Bart zijn subliem in de vinige woordenwisseling over trouw en ontrouw, kinderen, teleurgestelde verwachtingen.

Met het spel van Matijs Jansen en Maartje Remmers in het slotdeel van dit drieluik wint Verbeke's tekst aan veerkracht: dit is haar stijl. De spelers zijn treinreizigers die elkaar toevallig ontmoeten, ze zitten met de rug naar het publiek, een camera volgt hun subtiele toenadering. Prachtig schuchter en vervuld van dromerige poëzie vertolken Jansen en Remmers de vervulling van hun dromen. Het is of ze door een tijdloze ruimte reizen, eeuwig met elkaar verbonden.